

בטיפול

בעלת בית שאוהבת צבע אבל חוששת מהשימוש בו במינונים גדולים עברה כברת דרך בסיועה של האדריכלית יעל אלון. העבודה המשותפת הסתיימה בשילובים של ירוק־תפוח וצבע תכלת עז בתוך חלל ציבורי עם נטייה לאפור, ובשמחה גדולה של כל המעורבים | עומר טל | צילום: אבישי פינקלשטיין

בדומה למעצבי שיער, גם אדריכלים נדרשים לעתים להפגין כישורים פסיכולוגיים מסוימים מול לקוחותיהם, בנוסף להכשרתם המקורית. במקרה הזה, הפציינטיים, כלומר בעלי הדירה של הבית צמוד הקרקע במושב קדימה, היו לדברי האדריכלית יעל אלון "אורמים וסימפטיים" ביותר, ובכל זאת נדרשה גם עבודת "טיפול". עדי, שעובד בחיפושי נפט בצפון ונמצא רוב הזמן רחוק מהבית, מונה לעוזר אישי למעצבת, ואילו טליה, רואת חשבון במקצועה, עברה ששנים אינטנסיביים כדי שתוכל לקבל את החזון האדריכלי, שילוב בין צבעוניות שמחה למראה תעשייתי, אפור ומחוספס.

עדי הוא בן קיבוץ שרק חיכה לראות את שלוש בנותיו הקטנות משחקות בחצר, על דשא משלהן, ואילו טליה גדלה בנתניה, שם גרה קודם המשפחה בדירה שכורה. שניהם אהבו את התחושה המרווחת בבית שקנו (בשטח של 220 מ"ר, כולל מרתף), את התקררות הגבוהות ואת החלל האנכי הגבוה שנפער מעל למטבח. מאלון ביקשו ליצור חמימות, לוודא שיהיה קל לשמור על סדר בבית ולעצב כך שבני המשפחה יוכלו לארח בנחות. לאדריכלית עצמה, כאמור, היה חשוב לשלב בין האווירה הקרה והמונוכרומטית של הבטון לבין שימוש נדיב בצבע, שמתאים למגורי משפחה עם ילדים צעירים. חודשיים הוקצבו לשיפוץ, שכלל הנמכת קירות, שינוי גודל חדר הרחצה של הבנות וההורים, התאמת האמבטיה לצורכי המשפחה וגם הפיכה של חלל מיותר בכניסה לחדר ההורים לארון בגדים.

"היינו בלחץ רציני של זמנים", מספרת אלון. "מיד כשראינו את הבית היה לי ברור מה הולך להיות שם. בני הזוג אמרו: טוב, צריך רק לצבוע, ואני אמרתי שאין מצב. התערבתי עד רמת השטיח בשירותים וצבע נייר הטואלט. הסברתי לטליה איפה להניח את הגרביים ואיפה לתלות את השמלות".

חדרי הבית

המטבח: בשלב הראשון של העבודה הכינה אלון לוח השראה צבעוני ושמח. "הוא אמנם כלל פינות תעשייתיות ואפלות, כמו פינת האוכל וקיר הבטון החשוף, אבל הראיתי להם המון תמונות צבעוניות משווקים בדרום אמריקה או מדוכנים של תבלינים. בעלת הבית אמרה: 'הכל טוב ויפה, אבל איך את מתכוונת לשלב את הצבעוניות בבטון האפור הזה? זה לא יסתדר בחיים'".

ה"טיפול" המדובר התחיל סביב הקושי של טליה לקבל את הצעתה של אלון לבחור במטבח בצבע ירוק־תפוח. "היא אמרה 'מה פתאום?!', משחזרת אלון. "היא רצתה צבע אבל נורא פחדה, והחברות שלה אמרו לה שלא תעז לעשות את זה. אז לקחתי אותה לבית הקודם שלהם, פתחתי את הארונות במטבח והראיתי לה שכל מה שאפשר לקנות בצבע - המיקסה, הכפות, הסטנד של התמי 4 - הכל בצבעוניות של כחול וירוק.

התקרה הגבוהה מעל לפינת האוכל הייתה אחד מהפרטים שבזכותם התאהבו בני הזוג בבית. מבט מלמעלה

ראינו יחד שהצבעים האלה עקביים מאוד אצלנו ושהשינוי הוא רק במינוריים."

הסלון: אחד המוקדים שתופסים את העין בסלון המרווח הוא ספת-ספסל יצוקה בדוגמת משרבייה. קדמה לה נישא יצוקה, חסרת חן ומסיבית ששימשה כמעמד לטלוויזיה ויצרה במתכונתו הקודמת של הבית הפרדה בין הסלון למטבח. בעלי הבית והאדריכלית היו תמימי דעים לגבי הריסתה, אבל לקח זמן עד שכולם הסכימו להפוך אותה לספה. "היו הרבה רעיונות", מספרת אלון. "חשבנו לעשות ממנה אח, אלא שמדובר בהוצאה גדולה יותר מתקציב השיפוץ כולו. בסופו של דבר, כדי לתת מענה ענייני ויפה לבעיה, גילחנו את הנישה, הפכנו אותה לספה ובנינו משרבייה שמנציחה לחלל נגיעה אוריינטלית, אוורירית וצבעונית. ברמה הטכנית מדובר היה בעניין מסובך ונדרשו המון חיפושם כדי להגיע למידה ולעובי הנכונים. הכריות והמזרן הם בייצור אישי."

מוקד נוסף של עניין בחלל הציבורי הוא דלת וינטגית צבועה בתכלת שנפתחת אל המרתף של הבית, שמושכר כיחידה נפרדת. החוק מחייב דלת מחברת בין יחידת דיור מושכרת לבית המשכיר, ובני האוג רצו מעבר מהיר למקרי חירום אל הממ"ד שנמצא במרתף, ואת הצרכים האלה החליטה אלון לממן: "אמרתי להם שאנחנו לא סתם שמים דלת. אנחנו מחפשים דלת במראה ענתיקה ולא אכפת לי מאיפה הם יביאו אותה. ביררתי על שווקים בנצרת ועכו ואמרתי להם יש לכם עכשיו שיש-שבת, תעשו טיול לצפון עם הבנות ותמצאו לי דלת. הם כבר כמעט התייאשו ממני, היא אומרת. את הדלת הנכספת מצא לבסוף בעל הבית ב"ד 2" ולקח פיקוד על שיפוצה. "המוכר היה מישוה שלסבא שלו היו בתי טמפלרים באזור הוד השרון, והוא הרס אותם ומכר את הדלתות בכ-600 שקל ליחידה", מספר עדי. "במקור חשבנו שנצבע אותה בשכבה נוספת של צבע, אבל בסופו של דבר המראה הלא מהוקצע התאים לנו."

חדר הרחצה: נגיעה חזקה ומפתיעה של צהוב-צבע נוסף שטליה אוהבת אבל חששה להכניס לבית (אלון: "היא בכלל לא הבינה איך היא הולכת לחיות עם הצהוב הזה") - נמצאת בחדר הרחצה של ההורים. אלון נתנה לו כיוון פופי על ידי שימוש באריחים בדוגמאות בשחור-לבן (מ"עונן קרמיקה" ברעננה, כמו שאר הריצוף בבית) וארון צהוב, שלדברי בני האוג כל האורחים מציינים בתור האטרקציה החביבה עליהם. כראת הסרט "Kill Bill" עם **אומה תורמן** בחליפה הצהובה האייקונית, שקנתה אלון כמתנה ללקוחותיה, מונחת על המדף שמעל לאסלה ומוסיפה לצבעוניות ולאווירה הקלילה גם יחד. בזמן שהם עומדים איתי במטבח ומהרהרים בקול באפשרות לשדרג גם את חדרי השינה של הבנות, בני האוג אומרים שהתוצאה בבית אוהבה עליהם מאוד. "אני אוהבת לשבת על הספה, אוהבת שטח פתוח, אז נורא כיף לי", טליה מסכמת. "למדתי הרבה דברים, לא ידעתי שאפשר לשלב חום ואפור."

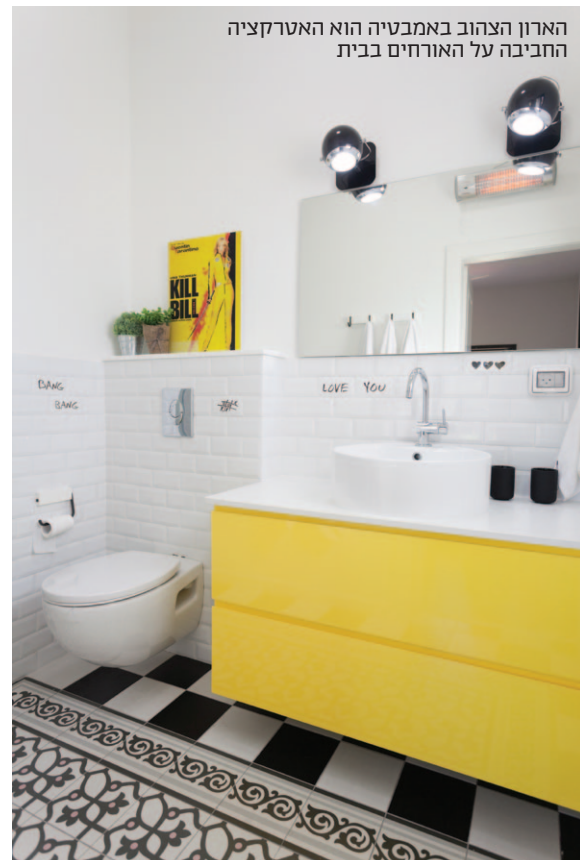
ספת-ספסל יצוקה בדוגמת משרבייה מפרידה בין הסלון לבין פינת האוכל

מבט לאחד מחדרי הילדות

אחרי שבנוע מסיבי הסכימה בעלת הבית לצבוע את המטבח בירוק-תפוח. גם הדלת המובילה למרתף נצבעה בגוון תכלת בולט

הארון הצהוב באמבטיה הוא האטרקציה החביבה על האורחים בבית

